

Bestuur

President : Theo Soontiëns
Oud President : Bart van der Laan
1^e Vice President : Henk Dijk
2^e Vice President : Rob Harding
Secretaris : Pim Vestiens
Penningmeester : Bart Jaap Pull ter Gunne
Bankrekening (IBAN) : Rabobank: NL74 RABO 0157 5770 66

Secretariaat

Pim Vestiens : Lijsterbeslaan73
7004 AG Doetinchem
Telefoon : 0314 -325997
E-mail : info@lionsclubdoetinchem.nl
Website : www.lionsclubdoetinchem.nl
Digitaal ledenboek : <https://lolas.lions.nl/logon>



Bijeenkomsten

Iedere maand :

- 1^e woensdag 19.45 uur Vergadering
- 3^e woensdag 18.00 uur Taphap
- 5^e woensdag 18.00 uur Taphap met Papillons

Locatie (tenzij anders aangegeven):

Bistro de Kruisberg
Kruisbergseweg 17
27009 BT Doetinchem
Telefoon: 0314324123
E-mail: info@dekruisberg.nl

Bij verhindering voor de vergadering

altijd via de site afmelden

Bij verhindering voor de taphap

altijd uiterlijk dinsdag vóór 20.00 uur via de site afmelden

Let op! Bij niet-tijdig afmelden zullen de kosten in rekening worden gebracht t.b.v. de fundraisingkas!!

Voor bijeenkomsten met Papillons partner opgeven of afmelden

Inhoudsopgave

Pres(s)praat Juni 2014.....	3
Uitnodiging Lions Golfdag woensdag 13 augustus 2014	5
Jeugduitwisseling op 27 mei 2014.....	6
De 10 minuten van Tom Jacobs.....	8
Lions met dames bezoeken het Brewinc.....	11
De 10 minuten van John Brands	14
Waarom een huis in Zuid Frankrijk?.....	17
Lions pitch en putten met elkaar	19
Van de redactie	22
300.....	23
“Cultuur”	26
Zesentwintig.....	27
Dokteren in Afrika	28
Eerste Hulp	29
Mijn buurman	31
Noach.....	32
Die rare Nederlanders toch	34
Rode wijn en ons hart.....	35
Een nieuwe rode wijn.....	35
Vrolijk makende video’s.....	36
Jubilarissen.....	38
De verjaardagkalender.....	41
Agenda 2014-2015	42
Commissie-indeling 2013 – 2014.....	44

Pres(s)praat Juni 2014

Lionsvrienden,

De zon schijnt al een paar weken redelijk onbekommerd over ons land. Het valt me op dat ik daar zo aan gewend ben, dat het me tegenvalt als het een keer een dag wat minder is. Je raakt er zozegd een beetje aan gewend dat die zon almaar schijnt. Soms betrap ik me er zelfs op dat ik eigenlijk vind dat ik er recht op heb. Want, zo denk ik dan, gisteren scheen de zon ook, dus waarom vandaag dan niet? Ik eis mijn zon! Ik begrijp natuurlijk best -al kan het wel eens duren voor dat goed tot me doordringt- dat zo'n eis onzinnig is.



Het doet me wel denken aan de economische crisis waar ons land zich in bevindt. Na 20 jaar groei en grote materiële welvaart kwam in 2008 de schok waarmee alles tot stilstand kwam. Pas nu, in 2014 merken we de gevolgen pas echt aan den lijve, en toch dringt het maar heel moeilijk tot ons door dat 2008 niet slechts een “dip” was maar dat het een kantelpunt in de historie waaruit een ander Nederland voort zal komen.

De crisis en de maatregelen die daaruit ter bestrijding ervan zijn voortgekomen heeft een nieuwe en scherpere verdeling van onze rijkdom tot gevolg. Dat is te zien in de Verenigde Staten van Amerika, waar het weer “goed gaat met de economie”, maar waar meer dan [16% van de kinderen in armoede](#) opgroeit. Wat dat “opgroeien in armoede” betekent, heeft Lionslid Harry Meulenkamp in een [uitgebreid artikel](#) beschreven en Lionsleden zouden dat artikel allemaal eens moeten lezen. Want wat in Amerika gebeurt, zal zich ook in ons land voltrekken. In de komende jaren zullen zeer veel Nederlandse kinderen opgroeien in kille armoede. De conclusie van het artikel van Harry Meulenkamp luidt:

“Armoede reikt verder dan alleen de financiële krapte in een gezin. Armoede beïnvloedt namelijk ook het denken van de betrokkenen. Armoede beheerst het leven van de gezinsleden waardoor de verleiding om te handelen volgens korte termijndoelen groot is. Als we iets aan armoede willen doen, dan zullen we de bandbreedte van een gezin moeten veranderen. Maar veranderingen vragen veel energie en kosten dus inspanning. Om armoede te kunnen bestrijden zijn vele handen nodig.”

Wellicht dat onze club de komende jaren een oog houdt op en een hart krijgt voor de gevolgen van de economische crisis voor kinderen en bedenkt wat we als club kunnen doen om hoge nood te lenigen en kansen voor alle kinderen op een waardig leven te verbeteren. Dat zou nog eens een Goed Doel zijn.

Het Lionsjaar 2013-2014 loopt ten einde en ik kan niet anders zeggen dan dat het een woelig jaar is geweest: we hebben grote verliezen geleden met het overlijden van Koos en Hans; we hebben boeiende en gezellige taphappen en clubbijeekkomsten gehad -ook al was het af en toe wat improviserend; we hebben onszelf overtroffen door ongelooflijk belangrijke stappen te zetten naar de oprichting van een senioren groep; we hebben de banden met Dorsten aangehaald en geborgd; we hebben gevoeld hoe de nieuwe structuur langzaam aan zijn vruchten begint af te werpen en tenslotte het meest feestelijke: we hebben drie prachtige nieuwe Lionsvrienden gevonden in Gerben, Albert en Fred.

Ja, het was een jaar vol bewegingen en de komende jaren zullen we zien waar die bewegingen ons zullen brengen. Er wordt binnen de club gehoopt en er wordt gevreesd, maar dat we samen de moed hebben gehad om die bewegingen te volgen heeft in ieder geval tot resultaat dat we ons niet schrap gezet hebben. We bewegen en dat geeft vertrouwen.

Wat helaas niet gelukt is, en ik denk na dit jaar ook niet dat het ooit nog gaat lukken, is dat ik een beetje fatsoenlijk gekleed door het leven ga. Het is niet anders, en wat kun je ook anders verwachten van een hofnar die een jaar lang koning mocht spelen?

Theo Soontiëns, president

Uitnodiging Lions Golfdag woensdag 13 augustus 2014

Beste medelions,

Na de successen van de afgelopen jaren organiseren wij dit jaar een golfdag op 13 augustus op **Golfclub 't Zelle** aan de Varsselseweg 45 in 7255 NR Hengelo Gld. Een Greenfee "hospitality" kost € 35 en is verkrijgbaar in de golfshop. Meer informatie is te vinden op: www.gczelle.nl onder het kopje "Gasten".

De inloop is vanaf 10.45 uur en de eerste flight start om 12.00 uur. De briefing en verdere informatie zal tijdens de koffie in het clubhuis worden gegeven. Nadat we de 18 holes hebben afgewerkt, gaan we genieten van een drankje met aansluitend het diner en de prijsuitreiking.

Je kunt je aanmelden op onze Lions-site en vermeld je exact handicap én of je een handicart wenst; we kunnen dan een reservering doen.

Ga de uitdaging aan en geef je nu op voor deze golfdag. De strijd gaat om de **Lions Doetinchem-wisselbeker** nu (nog) in het bezit van Ruud Wink.

Natuurlijk staan sportiviteit en gezelligheid op nummer 1.

Met sportieve Golfgroet,

Aart en Marnix



Golfie

Jeugduitwisseling op 27 mei 2014

Jeugduitwisseling “Ludger College” Doetinchem en “Petrinum” Dorsten op 27 mei 2014



Vroeg uit de veren! Voor 7 uur stonden we al klaar met 5 auto's bij het “Ludger College” om 23 scholieren en hun begeleidster Inge van der Zande naar Dorsten te brengen. Het eerste programma-punt is een gezamenlijk ontbijt in “Kaffeehaus Böhmer”. Daarna vertrekken we per bus naar Landschaftspark Duisburg-Nord. Op het enorme complex

krijgen we in - 2 groepen opgesplitst – een rondleiding door oudmedewerkers van de Hüttenwerke. Tot 1985 brandden hier de gigantische ovens om ijzererts om te zetten in staal. Meer info: www.tour-de-ruhr.de

Na de middagpauze met lunch vertrekken we naar Flughafen Düsseldorf. Daar krijgen we een heel bijzondere “sight-seeing”

aangeboden. Onze bus wordt naar een parkeer-plaats gedirigeerd en wij worden verzocht over te stappen in een “DUS-bus” van de Flughafen. Bij de ingang aangekomen moeten we de bus weer uit en inchecken, net als op Schiphol”, om vervolgens weer in de “DUS-bus” te stappen voor de rondtoer. We rijden over het gehele complex; langs hangars, de transportbanden, de brandweer en raketings langs geparkeerd staande vliegtuigen.



Hüttenwerk



Jammer dat de aanhoudende regen de grote spelbreker was, waardoor aankomende en vertrekkende vliegtuigen moeilijk te zien waren.



Eén van de belangrijkste doelstellingen van de jumelage - interactie tussen Duitse en Nederlandse jeugd - was absoluut succesvol, gezien de reacties van de jongelui. Na een eenvoudig "Abendessen" bij Böhmer namen we rond 19.00 uur afscheid van onze Duitse vrienden om de terugtocht naar Doetinchem te beginnen.

Een boeiende en gezellige dag ligt weer achter ons. Volgend jaar zijn wij aan de beurt de "Jugendausflug" te organiseren.

Marnix, JV juni 2014

De 10 minuten van Tom Jacobs

Ik zal geen levensloopverhaal vertellen. Dat was ook de afspraak. Maar als iemand iets vertelt, vertelt hij toch ook iets over zich zelf. Zoals jullie weten ben ik een ingenieur, een techneut, een bèta mens, of hoe je ook maar wilt noemen. Iemand die meer in beelden dan in woorden denkt. Ruimtelijk denken en getallen spelen in mijn werk vaak een rol. Ik hoop dat ik met woorden de beelden in mijn hoofd ook bij jullie kan oproepen.

Ik wil het graag hebben over energie.

Alles in ons leven draait eigenlijk om energie. De mens kan er niet genoeg van krijgen. Er zijn vele soorten energie. Elektrische, bewegings, warmte, chemische, gravitatie, kernenergie, elastische energie. Ook mensen zitten vol met energie. Hoeveel soorten er ook zijn, één ijzeren wet geldt altijd: en dat is de wet van behoud van energie. Alle soorten energie kunnen in elkaar worden omgezet, maar er gaat nooit energie verloren!

Ook de mens zet energie om: we zetten voedsel om in warmte, beweging en in denkkracht. Denken kan maar liefst 25 % van onze energie vergen. Warmte vraagt echter de meeste energie. Ongeveer 100 watt heeft de mens daarvoor nodig. Vergelijk het met de oude gloeilamp van 100 watt of met een enkele kaars. Bij een topsporter kan daar nog eens 100 watt bijkomen.

Als we van olie zouden kunnen leven zou een kwart liter olie per dag voldoende zijn. Een bierglas olie per dag of, misschien spreekt dat Lions meer aan: twee wijnglazen met olie per dag zou ruim voldoende zijn voor de gemiddelde mens. Onze energiebehoefte ligt echter op een veel hoger niveau. Vroeger bedacht de mens daarvoor oplossingen in de richting van windkracht, waterkracht, paardenkracht en ook de slavernij, maar met de industriële revolutie steeg onze energiebehoefte spectaculair. Zonder olie zou dit niet mogelijk zijn geweest. Inmiddels ligt de energie consumptie van de gemiddelde mens in Nederland op 14 liter olie per dag. Een emmer vol. Meer dan 100 wijnglazen olie per dag dus.

50 a 60 maal de energie inhoud van ons dagelijks voedsel. Als we dit vertalen naar oude tijden dan moeten we denken aan meer dan 50 slaven per Nederlander. In de VOC tijd zouden sommige mensen dit wellicht geweldig hebben gevonden, maar die tijden zijn gelukkig veranderd.

Tegenwoordig komt 90% van het energieverbruik in Nederland voort uit de verbranding van fossiele brandstoffen. In Europa is dit 80%. We liggen in Nederland dus achter in de reductie van fossiele brandstoffen. Als iedereen op deze aarde evenveel energie als ons zou verbruiken ging het mondiale energieverbruik in een klap met een factor 2,5 omhoog.

Daar moeten we even niet aan denken want nu al ligt het mondiale verbruik van fossiele brandstoffen op ongeveer één kubieke mijl per jaar. Stel je dat eens voor: 1,6 km bij 1,6 km bij 1,6 km hoog, allemaal vloeibare olie die we jaarlijks verbranden.

Dit lijkt misschien niet veel als je het afzet tegen de omvang van onze atmosfeer, maar als de atmosfeer uit vloeistof zou bestaan dan ziet het er toch wat anders uit.

Als lucht vloeibaar zou zijn, zou de dikte van de atmosfeer slechts 10 meter zijn. De hoogte van dit gebouw. Stel je voor dat we met z'n allen rondzwemmen in een zee van 10 meter diep en we jaarlijks een kubieke mijl olie in deze zee zouden laten stromen. Dan kun je je wel voorstellen dat deze zee inmiddels na vele jaren naar olie zou smaken.

Maar ons probleem is groter. Al deze olie wordt niet in lucht maar in het broeikasgas CO₂ omgezet. 0,04 % van onze atmosfeer bestaat uit CO₂. 0,04% oftewel 0,4 pro mille. Dit betekent in onze vloeistofatmosfeer van 10 meter een laag van slechts 4 mm. Deze kubieke mijl olie vloeit dus jaarlijks in dit laagje van 4 mm.

Dit betekent een oppervlak van 1 miljoen vierkante kilometer per jaar. Twee maal het oppervlak van Spanje. Jaar in jaar uit. 50 jaar geleden was het percentage CO₂ nog rond de 0,03% nu is het 0,04% het gaat dus hard.

Het bewustzijn dat we in een rap tempo de atmosfeer aan het beïnvloeden zijn neemt gelukkig toe, maar het gevoel dat het allemaal wel meevalt lijkt toch vaak te overheersen.

Zijn er voldoende oplossingsmogelijkheden?

Matigen ligt helaas niet in de aard van de mens. De mens voert nog liever oorlog dan dat ze wil matigen. De rest van de wereldbevolking onze luxe ontzeggen is natuurlijk ook niet reëel. Met meer dan 60.000 km per jaar heb ik natuurlijk ook weinig recht van spreken. De oplossing moet dus komen vanuit de techniek.

Volgens Einstein zou de oplossing simpel moeten zijn: E is tenslotte mc^2 .

Energie is gelijk aan massa maal de lichtsnelheid in het kwadraat. Massa is dus om te zetten in energie.

Kernsplijting en kernfusie zijn hierop gebaseerd. Samen met mijn zoon heb ik het een keer uitgerekend: 100 kg massa zou ruim voldoende moeten zijn om wereldwijd in onze jaarlijkse energiebehoefte te voorzien. Een onuitputtelijke bron van energie dus. Zo eenvoudig is het helaas niet.

Kernsplijting wordt al volop toegepast, maar we kennen helaas de nadelen. Tsjernobyl en Fukushima zijn welbekend.

Kernfusie, de energiebron van de zon, heeft deze nadelen niet, maar staat nog in de kinderschoenen. Internationaal wordt er wel al veel onderzoek gedaan. Er zijn gelukkig nog vele andere mogelijkheden: Waterkracht, golfenergie, osmose van zoet en zout water, Geothermische energie, windenergie. Zonne-energie is momenteel erg populair. De energie van één uur zon is al voldoende voor onze jaarlijkse energiebehoefte. Een oppervlak ter grootte van Spanje met zonnepanelen kan mondiaal in de jaarlijkse energiebehoefte voorzien. Zoveel panelen zijn er helaas nog lang niet.

Ook in de industrie liggen er mogelijkheden. 30 jaar terug werkte ik bij Stork Contiweb. Ik werkte daar aan de ontwikkeling van een offsetdroger. Papier met Inkt op olie die door hete lucht wordt gedroogd met een snelheid van tegenwoordig 20 m/s. Vanwege milieu redenen was het toen al in de meeste landen verplicht om deze oliedampen te verbranden in een naverbrander. Ik was er toen van overtuigd dat het mogelijk moest zijn om deze naverbrander te integreren in de droger, met een aanzienlijke gasbesparing tot gevolg. Innoveren bestaat voor een belangrijk deel uit het overtuigen van mensen. Gelukkig is dat gelukt. Dit concept betekende nl een jaarlijkse gasbesparing van ca. 100.000 gulden per droger. Inmiddels heeft Contiweb wereldwijd meer dan 1.500 drogers verkocht en daarmee een totale omzet van meer dan een miljard euro behaald. Als ik op basis van de installed base de energiebesparing omreken naar olie dan kom ik uit op een kubus van 40 meter, 400 miljoen wijn glazen olie per jaar. Toch weer een leuk hapje uit die kubieke mijl denk ik dan maar. Jaar in jaar uit.

Er zijn dus voldoende mogelijkheden, maar helaas is er geen ei van Columbus bij. Nog veel werk voor technenuten, ingenieurs, bèta mensen of zoals we hen maar willen noemen, dus. De oplossing zal moeten komen uit de techniek.

Dit was mijn verhaal. Ik hoop dat jullie het konden volgen en het evenals ik een interessant thema vind. Binnen mijn familie waren de meningen, moet ik wel zeggen, nogal verdeeld. Stijn, mijn zoon vond het heel interessant, hij is dan ook een bèta mens. Marlie vond het maar saaie koek, mijn dochters heb ik maar niet gevraagd.

Bedankt voor jullie aandacht!

Lions met dames bezoeken het Brewinc

Op woensdag 30 april (voorheen Koninginnedag) brachten de Lions met dames een bezoek aan het “Cultuurcluster ’t Brewinc”.



De opkomst was verheugend goed. In 3 groepen werd de voormalige school verkend. In de fraai verbouwde school zijn nu ondergebracht de Bibliotheek West Achterhoek, het Erfgoedcentrum Achterhoek en Liemers (voorheen Staring Instituut en Achterhoeks Archief), Stichting Senioren Ontmoetingspunt en Fatima Zorg met dagbesteding en Tesoro Eten en Drinken.

Onze groep begon in het Erfgoedcentrum. Hier allerlei informatie over de streek. Gegevens over stamboom (mits uit de streek afkomstig), dorpen en straten, dialecten, verenigingen, kerken, sport (De Graafschap neemt een prominente plaats in met veel foto's en boeken, een prominentere plaats dan tegenwoordig op de ranglijst). Een fraaie studiezaal nodigt uit tot verdieping in allerlei bijzondere wetenswaardigheden die met deze streek te maken hebben. Een aanrader voor een al dan niet regenachtige middag. Er wordt ook een blad uitgegeven, OER. Met een (betaalbaar) abonnement steunt U dit nobele werk.



Het depot archieven vervolgens laat een massa in kilometers uitgedrukt archief zien. Er is al zo'n 7 km gearhiveerd. Alles fraai gerangschikt in zuurvrije enveloppen en opbergdozen. Er staan nog vele kilometers te wachten om ook in de rij gezet te worden. Interessante archieven van verenigingen, bedrijven en instellingen zijn welkom. Ook dit materiaal kan op aanvraag worden geleverd om dan in de studiezaal bestudeerd te worden. Chris Geurink heeft nog spul op zolder dat hij wel in bewaring zou willen geven voor ieder inzichtelijk. Moet wel publiek belang hebben. Wellicht een klein subarchieffe onder de pakkende titel: "Geurink regelt Uw faillissement tot de laatste cent!"

Wij sluiten de excursie af met een vertoning van gedigitaliseerde films over historische momenten uit de streek. De bouw van de Catharinakerk, het oude Den Ooyman, toen bij het Onland gelegen, zwembad Groenendaal, een spannende zeepkarrace en een bijeenkomst van de Harley Davidsonclub. Toen kon dat nog. Kijk eens op www.ecal.nu en dan het hoofdstuk Filmblik. Een enerverende terugblik in de tijd.



De bijeenkomst wordt afgesloten door Ernst van Drumpt van Fatima, die de rol van Ruud Wink en Koos Kuiper benadrukt bij het tot stand komen van deze fraaie cultuurtempel en ons enig inzicht verschaft in het reilen en zeilen van Fatima nu ook met fusiepartner Het Schreuderhuis.



Een meer dan voortreffelijk koud en warm buffet vormt een fraaie afsluiting van deze door Bert Lamers geïnitieerde taphap met dames.

De 10 minuten van John Brands

Ik zou me er in dit stukje natuurlijk vanaf kunnen maken door gewoon de tekst van John zelf over te nemen. Die startte met de zin: Wat brengt John in vervoering, wat vervult hem met zorg en wat verbaast hem hogelijk? Antwoord: van alles.

En zo is het ook. De energie en levenslust straalt van John af en dat kenmerkt zijn betrokkenheid bij allerlei zaken, van werk tot vrije tijd. Rode draad vormt voor mij het woord 'excelleren'. Dingen die je aanpakt goed doen, er staan voor je eigen inzet. Maar ook warm lopen om anderen te laten excelleren. Kansen te zoeken voor anderen en hen stimuleren om zich te ontwikkelen. Die gedrevenheid zie je bij zijn inzet voor de voetbal training van de jeugd, maar ook in de manier waarop hij enthousiast vertelt over zijn bemoeienis met internationale studenten in het onderwijs bij Saxion/Greenwich University. John zoekt altijd kansen en mogelijkheden. Zijn laatste idee is daarvan een prima voorbeeld: als de Achterhoek vergrijsd dan kun je je daarbij neerleggen. Maar de echte oplossing is andersom: dan zorg je er voor dat je aantrekkelijk wordt voor de (internationale) jeugd: ontwikkel een goed opleidingsaanbod dat studenten van over de hele wereld kan aantrekken. Ik ben benieuwd, een origineel idee. Bij de realisering moet je het niet hebben van de mensen die overal hobbels zien, maar vooral van de uitdaging om gezamenlijk te slagen. Want waar een wil is, is een weg zou John zeggen.

In 10 minuten weet John meer te vertellen, dan een ander in een half uur. Daarom heb ik ook niet geprobeerd alles op te schrijven, maar geef hieronder de aantekeningen zoals John die zelf had opgesteld voor zijn praatje. Kort, krachtig met de nodige details.

Peter Bob

John aan het woord:

De meesten kennen me. Snel nog even een elevatorpitch over wie, wat en wanneer:

- 57 jaar en Brabander (Oss).
- Getrouwd met Laura, 2 kinderen Tina en Ennio leeftijd 27 en 28.
- Na VWO accountancy, later economie gedaan en nog later een master bedrijfskunde.
- Werk: eerst 5 jaar in de accountancy, daarna 8 jaar in de gezondheidszorg (*PB: HEAD Diaconessen ziekenhuis in Utrecht*) en daarna 20 jaar management en directiefuncties in de voedingsmiddelenindustrie.

- Alweer 6 jaar actief als bestuurder en mede eigenaar in accountancy en administratieve dienstverlening en met de franchiseformule KUBUS; inmiddels 100 vestigingen in Nederland (www.kubus.nl).
- Daarnaast ook al 7 jaar als lecturer verbonden aan Saxion / Greenwich University Londen.
- Behalve dat in werken veel vrije tijd gaat zitten, ging in het verleden veel vrije tijd zitten in muziek (*PB: John is drummer*); momenteel nog steeds vrijwilligerswerk (van allerlei leuke dingen ben ik voorzitter) en voetbal.
- Met mijn zoon bezoek ik uit en thuis de wedstrijden van het Nederlands elftal en we maken samen daardoor nogal wat stedentrips. Van onschatbare waarde en ook nog erg leuk en gezellig.

En dan over De Graafschap waar ik inmiddels kind aan huis ben:

- Voornamelijk omdat ik voorzitter ben van een samenwerkingsverband van De Graafschap jeugdopleiding en een 90 tal amateurclubs in De Achterhoek/Liemers, het zogenaamde RSVJ (Regionale Samenwerking Voetbal Jeugdopleidingen).
- Met De Graafschap als organisatie gaat het niet zo heel goed. Er is veel onrust, geen goede organisatie en geen sterk leiderschap. Nog eerste divisie voetbal en dat zal echt eredivisie moeten worden!
- Opleiding bij De Graafschap werd meerdere keren door leiding ter discussie gesteld. Dat maakt duidelijk dat in de top van De Graafschap onvoldoende besef is over wat een gezonde voetbalvereniging nodig heeft.
- Ik vind persoonlijk talenten ontwikkelen en laten ontwikkelen één van de mooiste zaken om mee bezig te zijn (bedrijven en mensen) en laat mijn ideeën nooit zo in de weg staan door andermans gedrag en ga dus door met één van mijn missies: het creëren van één van de betere voetbal opleidingsinstituten van Nederland.
- De laatste 10 jaar zijn 30 jongens naar betaald voetbal gebracht vanuit Graafschap opleiding. Per jaar gaan ca. 25.000 jongens voetballen en inmiddels ook 5.000 meisjes (snelst groeiende sport van Nederland). KNVB 1,2 mln. leden. 75-100 dringen op jaarbasis door tot betaald voetbal.
- Met steun van Guus Hidding, Klaas Jan Huntelaar, Siem en Luuk de John, en samen met o.a. George de Jong en Clemence Ros nu bezig met het realiseren van de TAA (Talenten Academie Achterhoek). Los van De Graafschap. De Graafschap gaat hierin wel participeren, maar op termijn damesvoetbal en ander sporten op TOP niveau.

- Helaas is er nog een embargo op anders had ik jullie graag wat verteld over hoe het er uit gaat zien. Echter wat in het vat zit verzuurt niet.

Wat mij de laatste tijd bezighoudt is de vergrijzing en de krimp in onze regio:

- Het lijkt een onomkeerbaar proces. We sluiten scholen en bouwen kleinere scholen. Het lijkt wel of we ons er bij neer hebben gelegd en we passen ons aan.
- De krimp versnelt want de jeugd ziet helemaal geen perspectief meer.
- We zetten veel mensen en geld op het vertragen van het proces. Echter de energie, de beweging blijft neerwaarts. Van een gekookt ei kun je geen rauw ei meer maken.
- Ter discussie: Willen we de krimp stoppen dan zullen we anders moeten denken. Dan zullen we het proces om moeten keren. De jongeren moet in grote getalen naar onze regio toe moeten komen.
- Kan dat? Ja, dat kan.
- We moeten hier een campus gaan organiseren, een HBO/Universitaire faciliteit. Niet traditioneel maar met licenties van aantrekkelijke programma's van gerenommeerde universiteiten, een samenwerking met de TU in Eindhoven, etc.
- De op te lossen issues zijn:
 - Ja zeggen tegen ommekeer
 - Voorbereiden (goed businessplan)
 - Studenten werven
 - Docenten regelen
 - Gebouw is er al (hier tegenover, de oude gevangenis)
- Het zal een impact hebben op:
 - Huisvesting in Doetinchem/regio
 - Middenstand
 - Horeca
 - Bedrijfsontwikkeling
 - Werkgelegenheid
- Graag wil ik daar een steentje aan bijdragen.

Waarom een huis in Zuid Frankrijk?

De pen van Wim Frommé

Vandaag 4 mei 2014, is het precies 15 jaar geleden dat Janny en ik bij de notaris in Roquebrunne sur Argens op bezoek waren. Het was echt zo'n Frans oud notariskantoor en daar werd de aankoop van ons vakantiehuis in Frankrijk officieel bekrachtigd.

Ons huis ligt in een klein oud dorpje met de mooie naam La Verdière, ik schat zo'n twaalfhonderd zielen. Een klein centrum met een paar winkeltjes, twee terrasjes en een lagere school. La Verdière ligt in het departement Var (nr 83) in de Provence en tot La Verdière behoort ook het grootste kasteel van de Provence.

De eigenaar heeft het kasteel helemaal laten restaureren, van binnen en van buiten inclusief de honderden meters kasteelmuur. Ons perceel(ca. 2500 m²) behoorde vroeger ook tot het kasteel, maar is vele jaren geleden in kavels verdeeld en als bouwgrond verkocht. Dit met het grote voordeel dat het mooi is begroeid met grote bomen die zomers schaduwrijk zijn.

Het voorjaar, de zomer tot eind oktober hebben we een heerlijk klimaat zoals je mag verwachten in de Provence.

Enkele grotere plaatsen in de buurt zijn : Aix en Provence, St. Maximin, Vinon en Cotignac.

Mijn oudere broer, die na zijn pensionering een huis in Zuid Frankrijk heeft gekocht, waar Janny en ik vele malen zijn geweest, heeft ons op het idee gebracht om na mijn pensionering ook een vakantiehuis in Frankrijk te kopen.

Terug naar de vraag: Waarom een huis in Zuid Frankrijk?

Allereerst is het klimaat er heerlijk en vrij constant. Ten tweede is de Var een prachtig gebied met veel leuke plaatsen en plaatsjes. Overal zijn wekelijks grote en kleinere markten waar veel Fransen en toeristen op afkomen. Daar tref je ook de vele terrassen aan om iets te eten en te drinken. Ten derde is het erg prettig dat je voor een vakantie niets van te voren hoeft te regelen.

De Provence is tevens bekend om zijn vele wijngaarden en vooral de lichte rosé, De rode wijnen en in mindere mate de witte wijnen zijn hier zeer geliefd. Je kunt mooie routes rijden langs de wijnchateaux.

We gaan zo'n vier keer per jaar een week of vier naar Frankrijk. Eind oktober maken we het zwembad en het huis winterklaar om het jaar daarop tegen half maart weer te arriveren. Het spreekt van zelf dat kinderen en kleinkinderen regelmatig gebruik maken een vakantieperiode bij ons door te brengen.

De tuin houden Janny en ik zelf bij, dat vraagt veel tijd en wordt, nu we wat ouder worden, ook wel wat zwaar. Regeren is vooruit zien dus hebben wij een Franse makelaar een opdracht gegeven het huis te verkopen. Net als in Nederland zijn er in Frankrijk heel wat huizen te koop, dus voorlopig zullen wij nog wel in Frankrijk ons wijntje drinken!



Janny en Wim Frommé

Lions pitchen en putten met elkaar

Een verslag van onze Interservice activiteit.

Dinsdag 22 april in de namiddag verzamelen zich zo'n 30 Lions van Lions Clubs Isala, De Graafschap, Wisch De Hamalandse Marken en Doetinchem tussen Doetinchem en Wehl op een voormalige vuilnisbelt. Hans de Vries en Bart van der Laan hebben een sportieve en inspirerende activiteit georganiseerd voor onze jaarlijkse Interservice.

Een verrassende keus: een modern gebouw en een bijzonder fraai aangelegde 18 holes golfbaan waar we in flights van 3, gewapend met pitching wedge en putter, trachten in zo min mogelijk slagen het kleine balletje in de hole te doen belanden. Voor de kenners: het betreft allemaal par 3 banen, met lengtes variërend van 40 tot 65 meter. De greens zijn relatief klein en de baan is behoorlijk geaccidenteerd. Ook voor de meer geoefende golfspeler een uitdaging. Het gaat echt om de teamprestatie, want we spelen steeds met de beste van de 3 ballen verder. De flights zijn samengesteld uit leden van de verschillende clubs. Prima voor samenwerking, elkaar beter leren kennen. Ook 2 Lionsvrienden van onze jumelageclub uit Dorsten strijden mee om de eer. Het is de bedoeling per team 9 holes te lopen (van de in totaal 18 holes). Uit het feit dat de meeste teams bijna van geen ophouden weten en nog een paar holes doorspelen blijkt wel dat het spel erg in de smaak valt. Het weer werkt mee en na afloop drank en napraten op het terras. De winnende flight (met onze Pim Vestiens in de gelederen) wordt gedecoreerd met een golfbal aan een touwtje.

Voor we ons aan het rijkelijke buffet begeven spreekt onze president het gezelschap op de hem eigen enthousiaste wijze toe, met nadruk op trots om lid te zijn van zo'n organisatie als de Lions, met zijn verbondenheid en zijn inzet voor de medemens. Daarbij de onderlinge gezelligheid niet versmadend. Hierbij aansluitend via Lions Club De Graafschap aandacht voor hun Fietstocht op 12 september voor het Inloophuis voor oncologische patiënten en van Lions Club Dorsten voor een jazz brunch op 11 mei. Tenslotte wordt bekend gemaakt dat er volgend jaar weer een interservice activiteit zal zijn, dit keer georganiseerd door Lions Club De Graafschap: "Daan" (Vermeer) roepen de overige Graafschappers in koor, hij zal het organiseren, geheel tot Daans eigen verrassing. Geleide democratie.



Koffie op het terras





het winnende team: Hans Pietersen, Pim Vestiens en Pieter Muijers

henkdrost

Van de redactie....

Het laatste Lionsbulletin van dit jaar. Een jubileumnummer. 299 keer reeds verscheen er een schrijfsel met wetenswaardigheden van onze Lions Club Doetinchem. Dit jaar heeft de redactie het toch tot een respectabel aantal van 6 nummers gebracht. Met berichtgeving over het reilen en zeilen binnen onze club. Met dank aan de redacteuren van de commissie Pers en Publiciteit. Aan de immer alerte foto-officer. En met vele bijdragen van een uiterst actieve president. Steeds weer met liefde (en af en toe een verwensing) in leesbaar formaat gegoten door onze webmaster en bulletinsamensteller.

Voor U ligt het 300^{ste} nummer. Een dubbeldik bulletin. Speciaal ter gelegenheid van dit jubileum een aantal lezenswaardige bijdragen van diverse Lions. Een soort van cultureel supplement. Met enkele cursiefjes, Geschichten am Rande, met enthousiaste verhalen over passies, soms met een kwinkslag, soms met een al dan niet ludieke verwijzing naar het leven zoals zich dat dagelijks afspeelt.

De commissie Pers en Publiciteit had de opdracht meegekregen iets met de nieuwe media te doen. Behalve de website is daar niet zoveel van terecht gekomen. Wellicht door gebrek aan kennis. Wellicht ook door enige schroom mee te gaan in de steeds snellere wereld om ons heen. We worden welhaast gebombardeerd met indrukken, beelden, nieuws, meningen. Misschien soms even niet. Soms even rustig. Gewoon in de stoel met een goed glas wijn de verhalen van ons 300^{ste} bulletin lezend.

Om ons toch niet helemaal af te sluiten van de moderne tijd zijn er bij de speciale verhalen links gezet naar fragmenten op internet. Filmpjes, die grappig, hilarisch, serieus, onderhoudend op een of andere manier de verhalen illustreren. Ga naar de website van onze club, open het bulletin en klik op de linkjes. Veel plezier.

Wordt ongetwijfeld met veel inzet en kunde vervolgd.....

300

*Tja, iets schrijven naar aanleiding van bulletin **300**. Nota bene ook nog voor een soort “klein cultureel supplement”. Op nrc niveau dus? En ook nog het liefst met een verbinding naar de moderne media! Maar niet te lang, maximaal 500 woorden...*

Toevallig ben ik deze weken zelf met iets “cultureels” bezig. Vandaar deze bijdrage...

*April 1714, **300** jaar geleden. De 29-jarige Bach componeert in Weimar voor de 1^{ste} pinksterdag de cantate (BWV 172) “Erschallet, ihr Lieder, erklinget, Ihr Saiten”. Luister maar eens naar het schitterende openingskoor op You Tube: (http://www.youtube.com/watch?v=7rfWMwe69Ak&feature=player_detailpage) (Voor digibeten: voor openen Ctrl+aanklikken) Al zo helemaal Bach en zijn meest productieve tijd moest nog komen! En neem de tijd om de hele cantate te beluisteren... (Grappig detail: LC Weimar heeft in het centrum van de stad een Bachdenkmal gesponsord...)*

Al 50 jaar ben ik met Bach in de weer. In de jaren 80 zelfs een Bach avond voor de club verzorgd. Natuurlijk al zijn muziek in huis. Aardig gevulde boekenplank met Bach. Jaren geleden een boeiende Bachreis gemaakt met mijn schoonvader. Eisenach, Ohrdruf, Dornheim, Arnstadt, Weimar, Erfurt, Muhlhausen. Vorig jaar eindelijk naar Leipzig. Op Karfreitag in de Thomaskirche naar de Johannespassie geluisterd. Voor het eerst uitgevoerd in deze kerk in 1724... Paaszaterdag naar Dresden. Prachtige Frauenkirche. Avondconcert in het imponerende moderne Gewandhaus in Leipzig. En 1^{ste} paasdag naar een cantatedienst in alweer de Thomaskirche: BWV 31 “der Himmel lacht, die Erde jubilieret”. <http://www.youtube.com/watch?v=sCzqWhllWwo>



Thomaskirche mit Bachdenkmal

Het Bachplaatje lijkt dan wel zo'n beetje compleet te zijn. Maar dan verschijnt er plots een prachtige, nieuwe, vuistdikke biografie van de beroemde Engelse dirigent John Eliot Gardiner: "Bach, muziek als een wenk van de hemel". 700 bladzijden puur leesgenot. (Veel belovend dat na de val van de Muur talloze DDR archieven geopend zijn die nog veel aanvullende informatie kunnen geven over zijn werk, persoon en leven.)



*En alsof het niet genoeg is: De Nederlandse Bachvereniging bestaat in 2021 100 jaar en heeft in de aanloop daar naar toe een fantastische website gemaakt: www.allofbach.com Daarop komt in de komende jaren alle muziek van JSB te staan. Niet minder dan 1080 composities!! Iedere vrijdag een nieuw werk. Met daarnaast nuttige informatie over werk en achtergrond. En alles in HD en gratis. Echt naar kijken en luisteren (en aanmelden voor de nieuwsbrief...))!!
Of het bulletin nog **300** keer gaat uit komen weet ik niet. De muziek van Bach gaat in ieder geval nog wel **300** jaar mee!*

Henk Breuker, mei 2014

“Cultuur”

Henk Drost vroeg mij laatst uitermate vriendelijk of ik een kleine bijdrage voor het komende lionsblad wilde maken. Ik kon niet weigeren. Dus zie hier een korte bijdrage.

Het verzoek was om iets gerelateerd aan “Youtube”. Ik heb daar niets mee. Toch even gekeken, doch was al meteen genezen. Wat een onzin/ongein.

Ik heb de zaterdagbijlage van Trouw genomen van enige weken geleden. Het stuk ging over grote gezinnen. Zoals men weet kom ik uit een gezin van negen kinderen. Met ouders erbij 11 personen. Een nicht die lange tijd bij ons inwoonde om het vak, huishouding, te leren en nog een huishoudster voor een aantal dagen.

De “knechten” van ons oliebedrijf aten vaak mee.

Het was veelal erg onrustig bij ons in huis. Werk en gezin liep dwars door elkaar. Er was geen onderscheid. Soms leuk, doch ook vaak niet.

Ik was zelf het zesde kind. Ik was de oudste van de jongste kinderen. Ik heb weinig directe opvoeding/ aandacht gehad. De oudere kinderen traden ook op als opvoeders. Er kon veel bij ons thuis. Wij sliepen met meerdere op een kamer. Wij kenden geen armoede, doch weelde was er niet.

Wij leerden sociaal met elkaar om te gaan, dit ook met andere mensen.

Vraag is of je socialer wordt in een groot gezin. Ik denk van wel!

Om een plek te krijgen moest je wel je eigen territorium verdedigen. Met het eten, was het zo, als het lekker was, direct aanvallen en pas daarna praten. Volgens Nel eet ik nog steeds te snel, doch ik verdedig mij dan met het voorgaande. Zij vindt het flauwe kul. Ik laat het graag aan de lezers over. Mocht ik weer eens te snel eten bij de taphap spreek mij er op aan! Overige aspecten wil ik misschien nog eens aan de orde stellen, mits de lezers daar prijs op stellen.

Zesentwintig

Stel je voor: met slechts 26 letters (en een paar leestekens) wordt geschiedenis geschreven, emoties en gevoelens verwoord, filosofieën ontvouwd, denkbeelden op papier gezet, verdriet, geluk, onroering verspreid. Oneindig veel combinaties met slechts 26 letters vormen oneindig veel woorden, oneindig veel zinnen. De macht van het woord in slechts 26 tekens.

Met woorden, zinnen, gemaakt van slecht 26 letters, zijn boeken vol geschreven, volkeren enthousiast gemaakt, maar ook opgehitst. Met slechts 26 letters zijn wij in staat elkaar de liefde te verklaren. Maar ook elkaar de oorlog aan te zeggen.

Met slechts 26 letters zijn inmiddels 300 Lions bulletins volgeschreven. Hopelijk hebt U allen genoten van het product van 26 letters.

henkdrost, mei 2014

<https://www.youtube.com/watch?v=XU5PuBkMW2s>

Dokteren in Afrika

Mijn liefde voor zwart Afrika is gewekt in mijn jeugd. Toen ik een jaar of 8 was kreeg ik van mijn ouders een boek 'Aan de rand van het Surinaamse oerwoud' geschreven door C.Butner. Dat boek heb ik diverse keren gelezen. Een boek over een blanke jongen waarvan de vader als arts werkte bij de bosnegers van Suriname. Pas later realiseerde ik me dat Suriname niet in Afrika lag. Maar het heeft mede mijn keuze bepaald om dokter te worden en naar Afrika te gaan.

Veertig jaar in Afrika heeft me heel wat geleerd. Leven en werken met mensen van een andere cultuur levert boeiende ervaringen op. Het ziekenhuis personeel wat bij je komt zingen bij de geboorte van een kind; maar ook al die mensen die langskomen bij het overlijden van de moeder van Anneke. Dit soort gebeurtenissen bepalen grotendeels het ritme van het leven; een overleden patiënt, een geboortefeest bij een lid van het personeel, een doop in de kerk. Iedere dag is er wel iets. Ook met patiënten maak je heel wat mee. Indringend zijn de keuzes die mensen maken vanwege een gebrek aan geld: het vlak voor het overlijden vertrekken uit het ziekenhuis. Want een levende vervoeren per taxi is goedkoper dan een dode. En weer iets heel anders, het enthousiasme waarmee ik in het begin probeerde botbreuken te gipsen. Na een paar weken viel het me op dat niet één patiënt in het ziekenhuis bleef. De verplegers vertelden me dat ze allemaal vertrokken naar een 'bonesetter', een regionale beroemdheid, die elders in de stad een heel 'ziekenhuis' had. Later heb ik met de man afspraken gemaakt waarbij wij de Röntgenfoto's maakten, ook ter controle van zijn werk. De deal was dat hij dan open botbreuken eerst naar ons doorstuurde voor hechting van de wond en tetanusinjectie.

Dat zijn allemaal concrete dingen waar je mee te maken krijgt; de cultuurverschillen zijn tastbaar. Maar na verloop van tijd krijg je ook zicht op minder in het oog lopende zaken. De hiërarchie in een samenleving, de manier waarop mensen onderling communiceren, de manier waarop mensen samenwerken. Hoe geven ze elkaar cadeaus, hoe gaan ze met de 'kleine' corruptie om, wat vertellen ze jou wel of niet. En in een ziekenhuis niet onbelangrijk: wie gaat er met wie? Na die vele jaren vraag ik me hoe langer hoe vaker af, kan je een andere cultuur echt leren kennen? Neem nu

zoiets simpels als het uitwisselen van een adres van iemand. Dat wordt onderling maar zeer spaarzaam gedaan en dat merk je als mensen jouw adres kwijt zijn. Het aan je collega vragen..... Kennelijk is het afgeven van iemands adres net zo iets als het krijgen van invloed over iemand; dat doe je niet. Oninvoerbaar.

Samenwerken begint met respect voor elkaar. Of ontwikkelingshulp zin heeft, is een belangrijke vraag waar dit stukje te kort voor is om serieus op in te gaan. Maar echte ontwikkeling start als mensen zelf de kans krijgen keuzes te maken en met vallen en opstaan kunnen leren. Daarom investeer ik graag in mensen. Dat filmpje kunt u vinden op het internet: <http://www.investereninmensen.nl/peter-bob-peerenboom/>

Peter Bob, mei 2014

Eerste Hulp

's Morgens vroeg, net na achten op de fiets op weg naar mijn werk, loopt plots voor mij een man de straat op. Zwaaiend met zijn armen roept hij om hulp. Al wat ouder, rond de 70 en zo te zien van Turkse afkomst. Ik heb haast want in de wachtkamer wachten die ochtend als gebruikelijk ruim 25 patiënten op een aandachtig oor, bemoedigend advies, oplossing van hun (gezondheids)problemen of een (hopelijk) juiste diagnose.

Maar ja. Een roep om hulp. Het staat mij niet aan deze te versmaden. Sowieso als mens en daarenboven beroepsmatig.

Dus ik knijp in de remmen en kom vlak voor 's mans voeten en naast zijn blauwe bestelauto tot stilstand. "Wat is het probleem, waar hebt U pijn. Bent U benauwd?" Enige beroepsdeformatie is mij niet vreemd. "Geen pijn maar jij mij helpen asseblief." Een snelle inspectie brengt geen breuken of andere verwondingen aan het licht. "Hoe moet ik U dan helpen?", al iets ongeduldiger, want de volle spreekkamer wacht.

"Daar" wijst hij naar de overkant van de straat. Aan de overkant staat een hoop oude meuk te wachten op de vuilophaal. Vandaag grof vuil. Daarbij ook een zo op het oog nog redelijk intact lijkende wasmachine. "Die moet in mijn wagen. Jij mij helpen."

Enige vertwijfeling slaat toe. Maar ja. De man kijkt mij zo hoopvol aan dat ik maar besluit een poging te wagen hem aan een oude wasmachine te helpen. Die krenge zijn zwaar. De auto staat nogal ver weg geparkeerd. “Kan de auto wat dichterbij?” “Ik niet begrijpen.” De tijd dringt. Dan maar sjuuwen. “Til even mee dan”, vraag ik de man. Maar dat lukt niet. Hij is zwak en oud. Hij doet wel een poging maar bang om direct echt te moeten reanimeren zeg ik hem mij maar alleen mijn gang te laten gaan. Het krenge is echt zwaar. Maar uiteindelijk lukt het met een beetje duwen van zijn kant de machine achterin zijn auto te hijsen.

“Dank U, dank U, dank U”, de man glimt van blijdschap.

Met pijn in mijn rug hijs ik mezelf weer op de fiets. Stevig doortrappend om nog een beetje op tijd te komen word ik even later gepasseerd door de blauwe bestelauto, de laadklep wijd open en half uitstekend een oude wasmachine. Achter het stuur de oude man, toeterend en zwaaiend mij passerend, nog steeds glimmend.

henkdrost 30.04.14

hoe het thuis verder ging.....

<https://www.youtube.com/watch?v=9Frg8O1MOPA>

Mijn buurman

Op weg naar verre oorden om met vrienden golfballen door het luchtruim te laten zweven neemt links naast mij in het vliegtuig van Air Berlin een man plaats. Een kort hallo van mijn kant wordt niet beantwoord. Stilzwijgend peutert hij een elektronische leesplank uit zijn reistas. Een steelse blik zijwaarts leert mij dat hij waarschijnlijk van Duitse komaf is. Immers het verhaal op de e-reader is in het Duits gesteld en we vliegen met een Duitse maatschappij. Het verhaal bekoort hem hoorbaar want regelmatig ontsnapt een tevreden zucht zijn lippen.

Gebiologeerd door het verhaal zoeken zijn handen naar afleiding. De wijsvinger van zijn rechterhand gaat naar zijn gezicht en duikt in het rechter neusgat. Daar gearriveerd voert die vinger tamelijk verbeterd ronddraaiende en schrapende bewegingen uit. Hij heeft beet. Voor even staakt hij het lezen. Het product van zijn opgravingen wordt op het puntje van de vinger naar buiten getransporteerd en aandachtig bestudeerd. De buit wordt tussen duim en wijsvinger tot een klein groengrijs bolletje gedraaid. Even lijkt hij te aarzelen over het vervolg. Dan besluit hij met afgewende ogen zijn neusexcrement onder de armleuning tussen ons in te plakken. Zichtbaar tevreden vervolgt hij zijn verhaal op de leesplank. De rest van de reis heb ik wat meer naar rechts hellend in mijn stoel doorgebracht.

henkdrost 03.05.14

ken Uw klassiekers....

<https://www.youtube.com/watch?v=W6GIM7oHI7Q>

Noach

Al meer dan 50 jaar sta ik met grote regelmaat in de houten broek – oftewel op de kansel. En preek. Hoeveel preken ik in die tijd niet gemaakt heb? Veel in elk geval. Waar ik het allemaal vandaan gehaald heb? Ach, ik vind: beter goed gejat, dan slecht bedacht. Wij staan op de schouders van onze voorgangers. Wij doen niet moeilijk over plagiaat. En ik gebruik dus dankbaar commentaren, prekenbundels, meditaties, postillen enz. van grote preekijgers. Originaliteit is een illusie. In ons vak is alles al eens eerder gezegd.

Maar bij alles wat beschikbaar is heb ik één boek node gemist en dat zijn de preken van Noach. Hoezo Noach? Wel, van Noach staat er dat hij een groot prediker der gerechtigheid was (2 Petrus 5:5), al moet hij een beperkt publiek gehad hebben. Eigenlijk gaat het mij om de ervaringen die hij in de ark heeft opgedaan ten tijde van de zondvloed. Die lijken mij volstrekt uniek en van onschatbare waarde. Die man heeft wat meegemaakt. Ik had daar graag wat van geleerd. Jammer dat hij geen memoires heeft nagelaten.

Wat doe je met egels? Ook als je ze vriendelijk behandelt, rollen ze zich op en zetten hun stekels op. Niet zonder handschoenen aanpakken!

Of neem de honden: honden, die blaffen maar niet bijten. Honden die niet blaffen, maar wel bijten. Honden, die blaffen en bijten. Hoe weet je het onderscheid? Moet je je laten afblaffen. Moet je terug blaffen. Of gaan ze dan juist bijten. Moet je opzij gaan voor hun geldingsdrang of is het angst?

En wat gedaan met de stieren, die als ze het eenmaal in hun kop krijgen er als een dolle stier tegenaan gaan, “mit dem Kopf durch die Wand”. Daar moet je in zo’n ark mee uit kijken; het zal de buitenwand maar zijn.

En dan de apen. Je weet het nooit. Houden zij jou voor de gek of jij hen? Apen ze jou na? Trekken gekke bekken. Houden ze je een spiegel voor? Ze zijn zo ongrijpbaar, vlug als water, om in stijl te blijven

Zou Noach ook zo’n moeite gehad hebben kameleons te vinden. Die nemen n.l. de kleur van hun omgeving aan. Je kunt erover struikelen zonder ze te zien. Of had hij daar een foefje op?

En hoe droog je krokodillentranen O nee, dat is niet zo’n goede vraag, want die zaten waarschijnlijk niet in de ark. Weer een probleem minder.

Maar slangen had hij vast wel. Wist hij welke er giftig waren en welke niet? Want met slangen is het uitkijken geblazen. En dan heb je ook nog de wurgslangen.

Noach heeft in zijn ark heel wat te stellen gehad met die hele menagerie. En nu hebben we het nog niet eens gehad over de stomme ezels, die zich steeds weer aan dezelfde steen stoten, over de ongelikte beren, over de varkens die knorrende vet worden, over de olifanten die door de porseleinkast banjeren, over de papagaaien, die alles nabouwen, de spotvogels.

Noach had in zijn ark meer reine dan onreine dieren. Het verschil ga ik maar niet uitleggen, maar hij had er meer van omdat hij die bij verschillende gelegenheden moest offeren. Wat ik nu zou willen weten: waren de reine dieren braver dan de onreine? Of waren ze juist irritant, omdat ze zo braaf waren en opofferingsgezind. En iedereen dat weten moest.

Ik heb bewondering voor Noach. En voor alle grote en kleine Noach's in zijn kielzog, van Mark Rutte tot de clubpresident. Ze kunnen niet van boord en kunnen ook anderen niet overboord zetten. Ze moeten maar varen en roeien met de riemen die ze hebben.

En de ark had niet eens riemen.

Cees van Wingerden, mei 2014

Eerst in de ark...

<https://www.youtube.com/watch?v=1TWhmhk3a6g>

...en dan maar roeien met de riemen die je hebt

<https://www.youtube.com/watch?v=jrXeqeU3B9M>

Die rare Nederlanders toch

Sinds een aantal jaren ruim ik graag tijd in om te wandelen en dan wel het lopen van tochten zoals de 4daagse. Onlangs hebben Laura en ik voor de 4^e keer de Achterhoekse 4daagse gelopen (4 x 30 km) en binnenkort hoop ik aan de start te staan van mijn vierde Nijmeegse 4daagse. Dan ga ik voor de 4 x 40 km omdat ik dan door mijn geboorteplaats Cuijk kom.

De meest indrukwekkende wandeling was echter niet tijdens een 4daagse doch tijdens het EK voetbal in 2012 in Charkov (Oekraïne).

Op de eerste wedstrijddag van het EK voetbal, 9 juni 2012, liepen circa 5000 Nederlanders in de inmiddels bekende Oranje parade van het Charkov plein naar het Metalist stadion, een afstand van ongeveer 5 kilometer. Het leek wel de binnenkomst op de Via Gladiola tijdens de Nijmeegse 4daagse, zo druk was het langs de weg met al die verbaasde Oekraïners die niet wisten wat ze zagen en mee maakten.

De 2^e wedstrijd van het Nederlands elftal op woensdag 13 juni was tegen Duitsland en toen liepen naast de circa 5000 Nederlanders zo maar 5000 Oekraïners mee met de parade. Was dat al indrukwekkend, dat was niets toen de parade voor de 3^e wedstrijd van start ging. Ook die wedstrijd tegen Portugal op zondag 17 juni werd overigens verloren. Behalve de hondstrouwe Oranje supporters liepen er volgens tellingen van de politie circa 50.000 Oekraïners mee naar het stadion. Dat was een fantastische en onvergetelijke belevenis: onder begeleiding van 50.000 “Holland” “Holland” roepende Oekraïners naar een wedstrijd te worden gebracht.

Een hilarisch moment tijdens de 1^e tocht was een Oekraïense reporter die probeerde verslag te doen van de Oranje parade. Als je goed oplet zie je zelfs mijn zoon Ennio en ondergetekende door het beeld komen.

http://www.youtube.com/watch?v=ySz_vK5r60k.

Het verslag is er nooit van gekomen door die rare Nederlanders.

Rode wijn en ons hart

Natte vinger. Een treffende beschrijving voor het opinie artikel van Bas Heijne in de NRC van zaterdag 17 mei. Zijn bewering over “die onzin over rode wijn” is wel erg kort door de bocht. De feiten. Meerdere grote studies (BMJ. 2011;342), honderdduizenden patiënten bevattende, tonen dat matige alcoholconsumptie een significante reductie geeft voor sterfte aan hart- en vaatziekten. Over de oorzaak zijn verscheidene theorieën, zoals gunstig effect op (HDL)cholesterol, bloedverdunnende en ontstekingsremmende effecten en ook stimulering van de zogenaamde antioxidanten. Lees wel: theorieën. Resveratrol is een stof met antioxidante eigenschappen in proefdiermodellen. De studie waarop Heine zijn beweringen baseert omvat 783 mannen en vrouwen van 65 jaar en ouder uit twee dorpjes in de Chiantistreek. De followup was 9 jaar. Er was geen relatie tussen resveratrol concentraties in de urine en sterfte. Om daarmee echter de observaties betreffende rode wijn (beter: matige alcoholconsumptie) in vele honderdduizenden patiënten weg te zetten als onzin is niet erg wetenschappelijk. Mogelijk spelen andere factoren zoals boven beschreven een rol. Rode wijn is geen medicijn. Wondermiddelen bestaan waarschijnlijk inderdaad niet. En wetenschap als voodoo is zeker een brug te ver. Maar goede studies brengen ons verder. Geen kretologie maar kritisch kijken. Er wordt al genoeg onzin over voeding beweerd.

henkdrost, mei 2014

Een nieuwe rode wijn

Het [verslag van een proeverij](#) ter verkrijging van een nieuwe rode Lionswijn!!

Vrolijk makende video's

(10 minuten lezen, maar vele uren kijkplezier)

De volgers van mijn facebook account kennen deze jongens al. Koen Brouwer en Rens Polman. Zelf ken ik Koen al wat langer toen hij als 14 jarige in een van mijn musicalgroepjes in Zutphen speelde en zong.



Na die tijd verloor ik hem een beetje uit het oog tot ik hem ergens in 2012 ineens in

Arnhem, op kroegentocht met dichter Hanz Mirck, tegen het lijf liep.

Koen herkende mij het eerst, ik hem niet. Maar drie zinnen verder waren alle veranderingen aan zijn lijf in mijn hoofd aangepast en wist ik weer met wie ik van doen had. Wij wisselden drank en e-mailadressen uit en de dag erna kroop ik achter de PC om Koen en zijn werk eens nader te beschouwen.

[“Lieve Bertha”](#) heette zijn site, een naam die niets over de inhoud verradde, maar die de lading, nadat ik die had ontdekt, volledig bleek te dekken.

Samen met zijn kompaan bleek Koen een duo dat kris kras door Europa trok op avonturen die even simpel in hun idee als ongeorganiseerd in hun uitvoering waren. Zo bestaat avontuur weer; zelfs in de overgeorganiseerde wereld die wij met elkaar hebben geschapen.

Ze zaten gewoon nog op school maar in hun vakanties [liften](#) en bromden zij zich een weg door Europa. Werkelijk niets werd voorbereid, of het moesten de opdrachten zijn die zij zichzelf steeds vaker gaven. [Opdrachten](#) die zij tijdens hun verblijf in [Parijs](#) of [Genève](#) moesten uitvoeren. Soms als het [niet liftend](#) ging, of als ze geen eten of slaappleats hadden, charmeerden de jongens zich uit de problemen met hun helderblauwe eerlijke ogen en hun absoluut gebrek aan ego's. Het enige dat deze knapen voortdrijft is liefde voor alles wat er is. Nou ja, dat wil ik graag geloven.

Want ik zie ook wel dat langzamerhand de jongens heel populair worden en dat zij zich daar een mooi bestaan uit verwerven. Lieve Bertha werd op YouTube een fenomeen; ze gingen [muziek filmpjes](#) maken, werden beroemd in de scène, en wonnen de Grote Prijs van Nederland. Maar [leuk](#) en [moedig](#) blijven ze. In alles zijn ze ontwapenend, zelfs als ze [illegaal](#) dingen doen. In [Winterswijk](#) bijvoorbeeld. Lieve Bertha is op [een missie](#). Niet [een missie](#) met managers, die [omzeilen](#) ze. Maar [een missie](#) die een waarheid in zich heeft, die volkomen ongericht is, wars van beoogde doelen, maar intrinsiek overtuigend. In al hun speelsheid en schijnbare naïviteit zetten ze de wereld van volwassenen te kijk zoals grote kinderboekenschrijvers als [Astrid Lindgren](#) en [Guus Kuijer](#) dat in hun boeken deden, maar dan met een medium die meer [van deze tijd](#) is. Ik voorzie een grote toekomst voor hen, als ze trouw blijven aan hun blauwe ogen.

Jubilarissen



Jan Thijssen 40 jaar lionslid



Bart Jaap Pull ter Gunne 25 (of 28??) jaar lionslid



Beide jubilarissen worden luidkeels toegezongen



Installatie Fred Huisman op 4 juni 2014. Zijn sponsor Henk Dijk speldt Fred het lionsspeldje op.



Wederom hebben we een jubilaris. Jan Loggers 35 jaar Lion! President Theo Soontiens feliciteert Jan, ook namens de aanwezige Lions, met dit heuglijke feit.

En Pim Vestiens.....



..... in actie met het maken van het verslag "like a pianoman".

De verjaardagkalender

Deze leden waren jarig:

Alsnog van harte gefeliciteerd!

09 mei Rien ter Brugge (82)
11 mei: Hans Kietselaer (66)
23 mei: Kees van Steenberg (59)
05 juni: Toon Gasseling (60)
11 juni: Henk Breuker (68)



Alsnog van harte gefeliciteerd !!



Deze leden zijn binnenkort jarig:

05 juli Gerard Roelofsen (68)
04 augustus Harry Mathijsen (66)
10 augustus: Theo Soontiens (57)
19 augustus: Jan Loggers (77)
27 augustus: Wim Frommé (77)
09 september: Jan van Iersel (73)
15 september: Arnold vd Goot (91)
23 september: Pim Vestiens (51)

Alvast van harte gefeliciteerd !!






Agenda 2014-2015

Sociale cohesie/noaberschap,

wat gebeurt er allemaal om ons heen en waarbij kunnen we helpen?

16 juli 2014	12.00 uur	vrije inloop lunch	
30 juli 2014	12.00 uur	vrije inloop lunch	
13 augustus	12.00 uur	vrije inloop lunch (en Lions Golfdag)	
27 augustus	12.00	vrije inloop lunch	
3 september 2014	20.00 uur	Start nieuwe seizoen (info volgt)	
17 september 2014	18.00 uur	TapHap + Roll Call	
1 oktober 2014	20.00 uur	De Zorg; Matthijs Almekinders	
15 oktober 2014	18.00 uur	Taphap + Roll Call. Lionsclub Dorsten aanwezig	
1 november 2014	18.00 uur	Rolling Diner. Dessert bij fam. Mathijsen	
5 november	20.00 uur	Ondernemen in de Achterhoek. Vz. IG&D Henk Grootjans	
19 november 2014	18.00 uur	TapHap + Roll Call	
3 december 2014	20:00 uur	Stadsfeest Doetinchem; Karin Geurts	
17 december 2014	18,00 uur	TapHap + Roll Call	
7 januari 2015	20.00 uur	Krimp in de Achterhoek; wat merken we ervan? Henk Jan Kok	
10 januari 2015	16.00 uur	Nieuwjaarsreceptie (info volgt)	
21 januari 2015	18.00 uur	TapHap + Roll Call	
4 februari 2015	20,00 uur	Workshop Creatief; Heidi Otten	
18 februari 2015	18.00 uur	TapHap + Roll Call	
4 maart 2015	20.00 uur	Sociale Cohesie; ds Klaas Bakker	
18 maart 2015	18.00 uur	TapHap + Roll Call	
1 april 2015	20.00 uur	Leegstand in Doetinchem; John van Dijk	
15 april 2015	18.00 uur	Taphap + Roll Call	

29 april 2015	18.00 uur	5e woensdag (info volgt)	
6 mei 2015	20.00 uur	Avond van de Nieuwe Commissies	
20 mei 2015	18.00 uur	Taphap + Roll Call	
3 juni 2015	20.00 uur	Poort van de Achterhoek; bezoek aan Kon. Rotra	
17 juni 2015	18.00 uur	Taphap + Roll Call	
1 juli 2015	???.?? uur	Presidentswisseling (info volgt)	

 = **Dames (Papillons) zijn van harte welkom!**

Commissie-indeling 2013 – 2014

Commissie Internationaal

Han Meibergen (zelf aangemeld)
Henk Drost
Jan Kruit
Jan van Iersel
John Brands
Marnix Jansen Venneboer

Commissie Maatschappij

Arnold van der Goot
Chris Geurink
Kees van Wingerden
Ruud Wink
Tom Jacobs
Rob Harding

Commissie Middelen

Kees van Steenbergen (voorzitter)
Hans Kietselaer
Harco Kikkers
Willem Terpstra
Jos Niesink
Martin Liefink

Commissie Programma

Jan Jurriëns (Voorzitter)
Bart van der Laan
Bert Lamers
Gerard Roelofsen
Hans de Vries
Pim Vestiens

Commissie Publiciteit

Henk Drost (Voorzitter)
Han Meibergen
Marnix Jansen Venneboer
Peter Bob Peerenboom
Toon Gasseling

Commissie Mensen

Bart Jaap Pull ter Gunne
Bert Lamers
Henk Dijk
Jan Loggers

Werkgroep Zorg

Aart van Silfhout, (coördinator)
Bert Lamers
Chris Geurink
Henk Breuker
Henk Dijk
Henk Drost
Jan Loggers
Kees van Wingerden
Marnix Jansen Venneboer
Martin Liefink
Wim Frommé (PM)
Dinie Wink 
Pietje Pull ter Gunne 

Kascontrole

Harrij Mathijssen

Tailtwister

Chris Geurink
Ruud Wink

Liontamer

Harco Kikkers

Opmerking

Ieder lid (ook PM) staat het vrij om zich naast deze indeling uit betrokkenheid en interesse aan te melden bij een commissie of werkgroep waar zijn interesse ook ligt. Extra handen zijn overal welkom.

Commissie Mensen

Houdt zich actief bezig met werving en begeleiding van nieuwe leden en het volgen van elkaars lief en leed.

Voorheen: ledencommissie.

Commissie Programma

Houdt zich bezig met het invullen en uitvoeren van alle activiteiten die de Lions zelf betreffen. Zorgt voor de invulling van het jaarprogramma v.w.b. de reguliere clubbijeenkomsten. Organiseert evenementen voor de clubleden en, indien gewenst, hun partner. Ook hoort de Interservice tot de taken van deze commissie.

Voorheen: activiteitencommissie / programma- en evenementencommissie.

Commissie Publiciteit

Is verantwoordelijk voor de interne en externe publiciteit. Zij verzorgt het bulletin en onderhoudt de website, onderhoudt wanneer nodig de contacten met de pers en neemt het voortouw bij het opzetten van publiciteit voor onze acties.

Voorheen: bulletincommissie / PR-officer

Commissie Maatschappij

Houdt actief zicht op ontwikkelingen in de samenleving en is pro-actief in het signaleren van behoeftes die er in de samenleving (gaan) ontstaan. Deze commissie kan ook ideeën aandragen voor het programma van de Lionsclub: lezingen en bezoeken. De werkgroep Zorg valt onder deze commissie.

Voorheen (statuten): activiteitencommissie

Commissie Middelen

Is pro-actief in het verzinnen van formats voor acties. Zij kent en ontwikkelt methoden om gelden bij derden los te maken ten behoeve van de door de Werkgroep Maatschappij aangedragen doelen. Daarnaast houdt de werkgroep contact met de Doetinchemse Uitdaging en NL Doet om te bezien waar en wanneer onze “handjes” ingezet kunnen worden. De jaarlijkse wijnactie valt onder deze commissie.

Voorheen (statuten): fundraisingscommissie

Commissie Internationaal

Houdt zich bezig met die activiteiten waarin de landsgrenzen worden overschreden. Daarin vallen dan activiteiten als jumelage, peaceposter en jeugduitwisseling, maar de werkgroep houdt ook zicht op de impulsen die vanuit Oakbrook op ons afkomen. En niets staat ze in de weg om de noden uit andere werelddelen onder onze aandacht te brengen.

Voorheen: jeugdcommissie en jumelagecommissie.

Liontamer

Beheert en verzorgt de clubeigendommen en richt de zaal voor de clubbijeenkomsten in en verzorgt de attenties voor gasten. Dientengevolge is hij de contactpersoon met de exploitant.